

Høgskulen på Vestlandet

Bacheloroppgave

BACH301-OBE-2024-VÅR-FLOWassign

Predefinert informasjon

Startdato:	09-05-2024 09:00 CEST
Sluttdato:	23-05-2024 14:00 CEST
Eksamensform:	Bacheloroppgave - Bergen
Termin:	2024 VÅR
Vurderingsform:	Norsk 6-trinns skala (A-F)
Flowkode:	203 BACH301 1 OBE 2024 VÅR
Intern sensor:	(Anonymisert)

Deltaker

Kandidatnr.:	283
---------------------	-----

Informasjon fra deltaker

Antall ord *:	9675
----------------------	------

Egenerklæring *:

Ja

Jeg bekrefter at jeg har registrert oppgavetittelen på norsk og engelsk i StudentWeb og vet at denne vil stå på vitnemålet mitt *:

Ja

Gruppe

Gruppenavn:	(Anonymisert)
Gruppenummer:	79
Andre medlemmer i gruppen:	369

Jeg godkjenner avtalen om publisering av bacheloroppgaven min *

Ja

Er bacheloroppgaven skrevet som del av et større forskningsprosjekt ved

Nei

Er bacheloroppgaven skrevet ved bedrift/virksomhet i næringsliv eller

Nei

Høgskulen
på Vestlandet

BACHELOROPPGAVE

«Hvilken innvirkning har de voksne i barns utelek?»

“What impact does adults have on children’s outdoor play?”

Kandidatnummer 369 & 283

BACH301/BACHD401

Fakultet for lærerutdanning, kultur og idrett

Institutt for pedagogikk, religion og samfunnsfag

Veileder: Anne Myklebust Lynngård

Innleveringsdato: 23.05.2024

Antall ord: 9 675

Jeg bekrefter at arbeidet er selvstendig utarbeidet, og at referanser/kildehenvisninger til alle kilder som er brukt i arbeidet er oppgitt, jf. Forskrift om studium og eksamen ved Høgskulen på Vestlandet, § 12-1.

Forord

I forbindelse med denne oppgaven vil vi rette en stor takk som alle som har hjulpet oss gjennom denne prosessen. Vi har fått belyst en viktig sak som handler om voksenrollen i barns utelek. Vi vil starte med å rette en takk til familie og venner for stor støtte og hjelp gjennom denne prosessen.

De siste tre årene har gitt oss mange gode opplevelser og lærdom. Det siste året har vært spesielt læringsrik og vi har fått minner for livet gjennom mye undervisning og overnatting i naturen. Gjennom disse erfaringene har vi fått inspirasjon til hva denne bacheloroppgaven skal handle om.

I den anledningen vil vi takke vår kjære veileder og lærer Anne Myklebust Lynngård for god oppfølging, råd og mye inspirasjon til vår bacheloroppgave. Hun har vært en god motivator og hatt god tro på oss gjennom hele prosessen, noe som har gitt mye oss motivasjon og mestring.

Videre ønsker vi å takke informantene som har lagt av tiden sin i en hektisk barnehagehverdag til å stille til intervju. De har vært positive, løsningsorienterte og fleksible til å stille til intervju, som vi setter veldig stor pris på. De gode og utfyllende svarene har vært til stor hjelp og dannet grunnlaget for dette prosjektet.

Til slutt ønsker vi å rette en stor takk til hverandre. Etter 3 år i samme klasse, fikk vi avsluttet studie med å skrive bachelor sammen. Vi har støttet hverandre, holdt avtaler og sett hverandre sine behov gjennom hele prosessen. Vennskapet og opplevelsen kommer til å bli husket for resten av livet, selv om vi skiller veier når dette semester er slutt.

Tusen millioner takk!

Bergen, 20/5-24

Abstract

The purpose of this bachelor's thesis is to explore and analyze the impact that adults have on children's outdoor play. Our research investigates the various roles that preschool teachers assume in this context, including their actions when children engage in independent play. Additionally, we examine adults' perspectives on play in natural settings compared to outdoor areas in preschools. This thesis incorporated theoretical frameworks that emphasize the significance of adults in children's outdoor play.

This thesis employs an empirically based qualitative methodology that incorporates a foundational theory, data collection through interviews, and a comparative analysis of the findings. Based on our research findings, it is evident that preschool teachers play a crucial role in shaping children's outdoor play experiences. The informants we interviewed for this study provided us with valuable insights and detailed information about the specific role they take on when facilitating children's outdoor play. In our thesis, we have thoroughly examined the foundational theories and research related to the topic at hand. Through our interpretation of the study findings, we have gained valuable insights. While this study may not provide a definitive resolution, we do propose a potential solution regarding the impact of preschool teachers' role on children's outdoor play.

Innhold

1.0	Introduksjon.....	7
1.1	Bakgrunn for valg av problemsstilling	7
1.2	Presentasjon av problemstilling.....	8
2.0	Teoretisk tilnærming	8
2.1.	Barn lærer med hele seg.....	8
2.2	Læringslandskap	9
2.3	Voksenrollen i barns læring.....	9
2.4	Voksenrollen i barns utelek	10
2.5	Barns medvirkning	11
3.0	Metode.....	11
3.1	Valg av metode	12
3.1.1	Redegjørelse for valg av metode.....	12
3.1.2	Intervju som metode	13
3.2	Valg av informanter	14
3.3	Forberedelse til intervju	15
3.3.1	Gjennomføring av intervju	15
3.3.2	Dataanalyse	16
3.4	Metodekritikk	16
3.5	Etisk hensyn	17
3.6	Reliabilitet og validitet	18

4.0 Presentasjon av funn.....	18
4.1 Naturen er bedre enn barnehagens uteområde.....	19
«En pinne kan være hva som helst, men en spade er en spade på en måte.» - (Informant 2)	19
4.2. De voksne tar ulike roller i uteleken.....	20
4.2.1 Kontrolløren	21
4.2.2 Lekeren.....	21
4.2.3 Pratomakerrollen.....	21
4.3 Mer frilek enn pedagogisk opplegg i utetiden	23
4.3.1 «Jeg har troen på at frilek er det barna er best tjent med. Så lenge alle er inkludert og har noen å leke med.»	(Informant 1) 23
4.3.2 Mer pedagogiske opplegg inne enn ute.....	23
4.4 Barn som leker alene.....	24
4.4.1 Er det greit at barn leker alene?.....	24
5.0 Drøfting av funn	25
5.1 Natur er bedre enn barnehagen sitt område	25
5.2 Ulike roller	26
5.3 Mest frilek.....	28
5.4 Barn som leker alene.....	29
6.0 Oppsummering & Avslutning	30
7.0 Referanseliste	32

8.0 Vedlegg.....	35
Vedlegg 1: Intervjuguide	35
Vedlegg 2: Informasjon skjema.....	38
Vedlegg 3: Samtykkeerklæring	39

1.0 Introduksjon

Barns utelek er en viktig del av deres utvikling og trivsel. I denne bacheloroppgaven utforsker vi hvilken innvirkning de voksne har på barns utelek. Gjennom en litteraturgjennomgang har vi fått en teoretisk forståelse og bakgrunn for å kunne analysere det vi har funnet i vår kvalitative studie. Der formålet er å undersøke hvilken innvirkning de voksne har på barns utelek. Vi vil se nærmere på hvordan de voksne kan være aktive deltakere i leken, veilede og tilrettelegge, samt hvilken betydning deres tilstedeværelse og engasjement har for barns opplevelse av uteleken. Videre vil vi utforske etiske dilemmaer som kan oppstå i forbindelse med vokseninvolvering i barns utelek, og hvordan disse kan håndteres på en forsvarlig måte. Gjennom å skrive denne bacheloroppgaven håper vi på å bidra med ny innsikt og konkrete anbefalinger som kan belyse hvilken innvirkning de voksne har på barns utelek. Ved å forstå voksenrollen bedre, kan vi legge grunnlaget for en mer meningsfull og givende utelek for barna.

1.1 Bakgrunn for valg av problemsstilling

Vi har valgt å fokusere på hvilken innvirkning de voksne har på barns utelek på grunn av den betydningsfulle rollen utelek har i barns utvikling. Utelek gir barn muligheten til å utforske, lære og uttrykke seg på en helt annen måte som de ikke får inne. Samtidig har forskning vist at barn i dag tilbringer stadig mindre tid utendørs og har begrenset tilgang til trygge og stimulerende utemiljøer. Vi ønsker å rette oppmerksomheten mot de voksnes rolle i barns utelek, da de voksne har en påvirkning på hvordan de kan bidra til å skape et positivt og berikende utemiljø. Vi håper å kunne inspirere og støtte både pedagoger, foreldre og andre omsorgspersoner til å ta en aktiv rolle i barns utendørs lek. Vår interesse for temaet ble også vekket av tidligere forskning som har vist at vokseninvolvering i utelek kan ha positive effekter på barns fysiske, kognitive og sosiale utvikling. Samtidig er det viktig å være bevisst på de mulige utfordringene og etiske dilemmaene som kan oppstå når voksne blir for aktive eller styrer leken for mye. Vi håper derfor å kunne bidra med ny kunnskap og forslag som kan hjelpe de voksne til å finne en balanse mellom støtte og frihet i barns utelek. Vi håper vår studie kan være til nytte for både forskningsfeltet og praksisfeltet, og at den kan bidra til å øke bevisstheten rundt betydningen av voksenrollen i barns utelek.

1.2 Presentasjon av problemstilling

I vår oppgave ønsker vi å undersøke ulike måter den voksne kan engasjere seg i barns utelek for å skape fine opplevelser. Vi vil se på hvilke rollemodeller og veiledere de voksne kan være, samt hvilke strategier og aktiviteter som kan fremme barns utforskning, kreativitet og samarbeidsevner i utemiljøet. Videre vil vi også se på hvordan den voksne kan bidra til å skape et trygt og stimulerende lekemiljø, samtidig som de tar hensyn til barns individuelle behov og interesser. Vi ønsker å utforske hvordan den voksne kan tilrettelegge for varierte lekemuligheter og oppmuntre til fysisk aktivitet og naturopplevelser. Gjennom en kvalitativ undersøkelse, håper vi å kunne identifisere metoder og tilnærminger som den voksne kan iverksette for å ha større innvirkning på barns utelek. Ved å finne svar på problemsstillingen «*hvilken innvirkning har de voksne på barns utelek?*» er målet vårt å bidra med ny innsikt og konkrete anbefalinger for pedagoger, barnehageansatte og andre som jobber med barns utvikling og lek. Vi håper at våre funn kan være til nytte for å styrke barns leke opplevelser og trivsel i utemiljøet.

2.0 Teoretisk tilnærming

2.1. Barn lærer med hele seg

I henhold til Kunnskapsdepartementet (2017, s. 22) understreker rammeplanen at barna skal engasjere hele kroppen og alle sansene sine i sin læringsprosess. Barn lærer gjennom allsidig bruk av kroppen og aktiv bruk av sanseapparatet. Sanseintrykkene som barna opplever, gir dem mulighet til å bearbeide og lære av opplevelsene. Naturen tilbyr et bredt spekter av sanseintrykk som ofte er mer intense og varierte enn på innendørsområder, og derfor kan det å tilbringe tid utendørs utnytte denne muligheten (Vingdal & Hollekim, 2010, s. 8).

Barn har en iboende trang til å bevege seg, og de opplever dette som spennende, morsomt og mestrende. Kroppslig bevegelse er en viktig forutsetning for deres vekst og utvikling (Kibersgaard & Sandseter, 2014, s. 71). Gjennom lek og bevegelse blir barn kjent med seg selv i samspill med omverdenen. Det er gjennom kroppen barnet først opplever og tolker opplevelser. Å mestre fysiske og psykiske utfordringer bidrar til å styrke barnets selvtillit og selvfølelse. Barnets fysiske kompetanse er også knyttet til deres sosiale kompetanse

(Kibsgaard & Sandseter, 2014, s. 72).

Affordance brukes til å forklare hva som tiltrekker individet i miljøet og hvilke relasjoner som finnes mellom individet og omgivelsene (Gibson, 2015, s.119). Dette forteller noe om hva naturen har å tilby hvert enkelt barn, som igjen er avhengig av det følelsesmessige, mentale, fysiske og erfaringsgrunnlaget hvert enkelt barn har (Lundhaug og Neegaard, 2013, s.23). Når et barn kommer ut på et naturområde ser det fullt av lekemuligheter og natur materiale som kan bli til spennende og gøy lekegjensstander.

2.2 Læringslandskap

I Fjørtofts (2014) forskning har det blitt dokumentert at barns lek og fysisk aktivitet i varierte landskap fremmer deres motoriske utvikling i større grad enn lek på tradisjonelle lekeplasser (Fjørtoft, 2014, s. 188). Fjørtoft presenterer en didaktisk modell av landskapets «affordance» og sammenhengen mellom disse og hvordan barn bruker landskapet, og hvordan dette igjen påvirker deres motoriske utvikling (Fjørtoft, 2014, s. 189-190). Det er viktig at området er tilfredsstillende, utfordrende og tilpasset hvert enkelt barns behov for å kunne stimulere fysisk aktivitet og motorisk utvikling. Hvert barn vurderer og oppfatter mulighetene i naturen ut ifra sine egne forutsetninger og bruker det i henhold til sine behov. Når barn leker i naturen, velger noen de mest utfordrende områdene, mens andre velger enklere tilnærminger. De fleste velger områder basert på sine egne forutsetninger og mestringssevner. Elementene i naturen skaper et læringsmiljø som kan betraktes som tilpasset opplæring i praksis (Fjørtoft, 2014, s. 190). Når det gjelder barnehagebarns motoriske læring, er det viktig at de ansatte er bevisste på hvordan elementene i naturen påvirker dette.

2.3 Voksenrollen i barns læring

I rammeplanens kapittel 3, som omhandler barnehagens formål, understrekes betydningen av lek som en sentral aktivitet i barnehagen. Her fremheves det at barna skal få muligheten til å leke, uttrykke sin kreativitet, oppleve undring og utforskertrang. Videre anerkjennes lekens egenverdi, og barnehagen skal inspirere og tilrettelegge for ulike former for lek både innendørs og utendørs (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 19). Når det gjelder utelek, har

forskning vist at dette er en viktig arena der voksne kan stimulere barnas språk og utvikling (Bjørnstad & Os, referert i Fasting, 2017, s. 21). Det er viktig å ikke la formell språkopplæring og testing ta fokus vekk fra språkopplæring gjennom lek hos de minste barna i barnehagen. Snarere er det å snakke om leken, både under og etter leken, en effektiv måte å jobbe med språkopplæring på (Storvik, 2015; Bjørnstad & Os, under utgivelse). Personalet i barnehagehagen har derfor en viktig rolle i å tilrettelegge for og støtte barns lek, både innendørs og utendørs. Ved å skape et inkluderende og stimulerende læringsmiljø som legger til rette for ulike former for lek, kan personalet bidra til barnas språkutvikling og generell utvikling på en positiv måte (Fjørtoft, 2012, s. 192).

2.4 Voksenrollen i barns utelek

Storli (2014) påpeker betydningen av personalets rolle i barnas utelek på ulike måter. Først og fremst er det av stor betydning at voksne fungerer som rollemodeller for barna ved å delta aktivt i lek og ulike aktiviteter. Dette viser barna at vi er engasjert og fungerer som forbilder for dem (Storli, 2014, s. 347). De voksne har også en viktig rolle i å skape trygghet for barna i deres lek. Dette er spesielt viktig i uteleken, særlig for de minste barna. Leken i utendørsområder og i naturen foregår i mindre skjermede og avgrensede områder som kan være mer uoversiktlig. Hvis de små barna leker sammen med eldre barn, kan det også spille inn at de eldre barna ofte er svært fysisk aktive (Storli, 2014, s. 348). Den tryggheten som de voksne bidrar til, er en forutsetning for at barna kan være trygge i leken. Barn som har voksne rundt seg som er fysiske til stede og mentalt tilgjengelig, opplever en økt lyst til å leke. Denne formen for tilstedeværelse fra de voksne danner en slags bakgrunn for barnas lek (Storli, 2014, s. 348).

I rammeplanen fremheves betydningen av at personalet observerer, anerkjenner og følger opp barnas perspektiver og handlinger, både innendørs og utendørs (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 21). Utendørsområdet kan være unik arena for barns mestringsopplevelser, da det kan være forskjellig fra innendørsområdet i form av størrelse og grad av frihet (Fasting, 2017, s. 57). Noen barn kan ha behov for veiledning i å navigere og finne sine venner i det store uterommet, mens andre kan oppleve større frihet utendørs. For å sikre en optimal lekeopplevelse er det avgjørende at voksne er til stede og engasjert i utendørs lek, slik at de kan støtte barnas behov og opplevelser (Fasting, 2017, s. 57).

2.5 Barns medvirkning

Ifølge rammeplanen (2017) skal barnehagen ivareta barnas rett på medvirkning. Barnehagen skal legge til rette for medvirkning som er tilpasset barnets alder, erfaringer, individuelle forutsetninger og behov gjennom å oppmuntre barna til å uttrykke for sitt syn på barnehagens daglige virksomhet (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 27). Alle barn har rett til påvirke barnehagehverdagen, de har en stemme de også. Derfor er det viktig at de ansatte i barnehagen lytter, observerer og gjennomfører innspillene til barna.

Medvirkning og medbestemmelse er to nærliggende begreper, men de har en viktig forskjell. Medbestemmelse handler om at barn får være med å bestemme ting, for eksempel fargen på en tallerken. Medvirkning handler derimot om å delta og uttrykke seg, og få respons på det man uttrykker. Johannessen og Sandvik skriver at medvirkning handler ikke om å bestemme, men om å være en del av et felleskap. Det handler heller ikke om å få viljen sin, men om å påvirke det som skjer i fellesskapet basert på egne uttrykk (Johannessen & Sandvik, 2009, s. 27). Barn skal ikke ha ansvar alene, men de skal føle seg sett, hørt og anerkjent for sine meninger og uttrykk.

3.0 Metode

I dette kapittelet vil vi presentere våre valg knyttet til studien og hvordan vi har tilpasset forskningsmetoden til problemsstillingen vår: «*Hvilken innvirkning har de voksne på barns utelek?*». Vi vil diskutere forberedelsene vi har gjort i forkant av intervjuene, viktige faktorer å ta hensyn til, slik som valg av informanter og den praktiske gjennomføringen av intervjuene. Det finnes ulike metoder som kan brukes, og valget av metode påvirker hvordan vi samler inn data, hvilke resultater vi får, og hva vi kan bruke resultatene til. Det er viktig å tenke nøye gjennom formålet med undersøkelsen før vi velger en metode (Larsen, 2017, s. 17). Vi vil utforske betydningen av kvalitativ metode og hvorfor vi har valgt denne metoden for å besvare vår problemsstilling. Gjennom en analyse av disse elementene, håper vi å kunne gi en helhetlig og innsiktsfull beskrivelse av vår forskningsprosess.

3.1 Valg av metode

Når en forsker skal undersøke noe, må han/hun finne ut hvilken metode som passer best for hva man ønsker å undersøke, å velge metode deretter (Larsen, 2017, s. 25). I vår studie har vi valgt å bruke kvalitativ metode. Dette fordi denne metoden fokuserer på å forstå og utforske fenomener i dybden, fordi man kan møte informantene fysisk og har mulighet til å stille oppfølgings spørsmål ut ifra svarene deres. Mens kvantitativ metode handler om å samle inn og analysere tall og statistikk (Løkken og Søbstad, 2012, s. 37-38). Ved å bruke kvalitativ metode kan vi få innsikt i komplekse sammenhenger, oppfatninger, holdninger og erfaringer (Johannessen, et al., 2021, s. 23). Det gir oss mulighet til å få en mer nyansert forståelse av voksenrollen i barns utelek, og høre direkte fra informanter om deres perspektiver og opplevelser (Larsen, 2017, s. 29). Kvalitativ metode er spesielt nyttig når vi ønsker å studere fenomener som vi ikke har mye kunnskap om eller som det er lite forskning på. Den er også nyttig når vi ønsker å forstå hvorfor mennesker tenker og handler som de gjør (Johannessen, et al., 2021, s. 23).

Metoden vi har valgt å bruke er en empirisk basert kvalitativ undersøkelse. Ordet «empiri» kommer fra det greske språket og betyr «erfaring». Innenfor vitenskapen refererer empiri til en undersøkelse av virkeligheten basert på observasjoner eller eksperimenter. Det handler om å bygge kunnskap på grunnlag av faktiske erfaringer og observasjoner (Rongsaa, 2020, s. 88). I vår studie har vi valgt å bruke kvalitative intervjuer som metode. Vi har intervjuet tre informanter fra ulike barnehager for å få kunnskap om voksenrollen i barns utelek. Ved å intervju informant fra forskjellige barnehager ønsket vi å undersøke eventuelle forskjeller eller likheter i svarene deres.

3.1.1 Redegjørelse for valg av metode

Vi har valgt å bruke en kvalitativ undersøkelse med intervju som metode for å få en dypere forståelse av erfaringer, perspektiver og meninger knyttet til temaet. Kvalitative metoder gir oss muligheten til å utforske komplekse fenomener og få innsikt i deltakernes subjektive opplevelser og tolkninger. Intervju som datainnsamlingsmetode lar oss gå i dybden og få rike beskrivelser av informantenes erfaringer og holdninger. Ved å intervju tre forskjellige informanter fra ulike barnehager, håper vi å få et bredt spekter av perspektiver og kunnskap.

Vi vil benytte en semistrukturert intervjuguide, som gir oss en ramme å følge, samtidig som det gir rom for spontanitet og oppfølgingsspørsmål. Dette vil gi oss muligheten til å utforske informantenes unike erfaringer og oppfatninger grundigere. Ved å velge kvalitativ metode, ønsker vi å få innsikt i de komplekse aspektene ved de voksnes rolle i barns utelek. Vi håper at denne tilnærmingen vil gi oss en rik forståelse av temaet og bidra til å skape ny kunnskap og innsikt.

3.1.2 Intervju som metode

Vi har valgt å bruke intervju som metode i vår bachelor oppgave. Intervju er en samtale mellom to eller flere personer der en stiller spørsmål til en annen person for å få informasjon eller innsikt om et spesifikt tema. I alle prosjekter som bruker intervju som metode, er det nødvendig å utarbeide en intervjuguide. Dette gjelder spesielt for semistrukturert intervju. Som oftest inneholder en intervjuguide en liste med temaer som en ønsker å ta opp i intervjuet (Dalen, 2011, s. 26). Dette hjelper intervjuerne med å holde seg på sporet og sikre at de dekker alle relevante emner i intervjuet og holder seg innenfor problemstillingen. På den måte kan intervjuguiden betraktes som en ramme for samtalen, som gir struktur og veiledning (Løkken & Søbstad, 2020, s. 108). Det finnes ulike typer intervju, vi har valgt å gå for et semistrukturert intervju med bruk av en intervjuguide (se vedlegg nr. 1) til våre intervjuer. Intervjuguiden hadde ulike kolonner med overordnet tema på de forhåndsformulerte spørsmålene vi stilte informantene. Vi tilpasset rekkefølgen på spørsmålene ut ifra svarene og stilte oppfølgingsspørsmål der vi ville ha mer utdypede svar. Oppfølgingsspørsmålene blir ofte brukt for å få mer informasjon eller gå dypere inn i temaet (Larsen, 2017, s. 99).

Å bruke åpne spørsmål i forskningsintervju er essensielt for å oppnå en dypere forståelse av informantenes erfaringer og meninger. Åpne spørsmål gir informantene mulighet til å gi utdypende svar og bidrar til å avdekke komplekse perspektiver. Dette er spesielt viktig når vi ønsker å utforske fenomener i dybden og få et mer helhetlig bilde av studie vi skal undersøke. Ved å unngå ja/nei spørsmål og i stedet bruke åpne spørsmål, åpner vi opp for en mer utforskende og reflekterende samtale som kan gi verdifulle innsikter (Leseth & Tellmann, 2019, s. 72). Vi passet på å lage åpne spørsmål til intervjuguiden, slik at vi fikk utdypende og gode svar tilbake. Et eksempel fra spørsmålene på intervjuguiden er «Hvordan jobber du aktiv med å støtte barna i lek ute?». På dette spørsmålet må informantene utdype seg og har ikke

mulighet til å svare ja eller nei. Fordelen med åpne spørsmål er at informantene kan gi mer informasjon som er en fordel til forskningsprosjektet og kan formulere svarene sine med egne ord (Larsen, 2017. s. 51).

3.2 Valg av informanter

Vi valgte å bruke informanter til vår studie som kunne gi oss utfyllende svar. En informant er en person som deler førsthåndskunnskap og gir utfyllende svar rundt et tema til en forsker, som brukes i kvalitative undersøkelser. Vi trengte utfyllende svar for å få svar på problemstillingen vår derfor valgte vi informanter, istedenfor respondenter som gir korte svar i en kvantitativ undersøkelse (Johannessen, et al., 2021, s.57).

Informantene til undersøkelsen er ikke tilfeldig valgt. Når vi skulle velge informanter som vi skulle intervju til vårt forskningsprosjekt hadde vi en tanke om hvilke kriterier disse informantene måtte innfri. Vi ønsket primært og kun intervju pedagogiske ledere i barnehagen, ettersom de har mest erfaring. Når det kommer til barnehagene disse informantene jobbet i, ønsket vi å se på forskjellene i ulike satsningsbarnehager kontra tradisjonelle barnehager, der man ikke har et satsningsfokus. Derfor falt valget på informanter som jobbet i både friluftsliv-barnehager og kommunale barnehager som ikke har noe spesifikt fokus på friluftsliv. Dette for å se på om det er forskjeller i de ulike barnehagene i forhold til problemsstillingen.

Vi valgte informanter som vi kjenner fra før av i jobb sammenheng eller fra praksis, som vi opplever vil gi utfyllende svar og dermed er gode kandidater for intervjuet. Vi valgte å intervju 3 pedagogiske ledere fra 2 ulike barnehager. I enkelte intervjustudier kan det være nyttig å inkludere flere grupper av informanter. Dette er spesielt viktig innenfor mange fagområder for å få en bred forståelse av hvordan ulike parter opplever samme situasjon. Ved å inkludere flere informantgrupper kan man fange opp ulike nyanser og perspektiver, og dermed oppnå en mer mangfoldig og helhetlig analyse (Dalen, 2011, s. 50).

3.3 Forberedelse til intervju

Da vi var ute i praksis i vårsemesteret, gjorde vi en forstudie av hvordan spørsmålene i intervjuguiden fungerte i praksis. Vi gikk igjennom spørsmålene vi hadde laget og fikk prøvd disse på praksislærerne våre. På denne måten fikk vi ryddet opp i spørsmålene for å få mer åpne spørsmål, samt fjernet noen spørsmål som ikke trengte å være med. På grunn av forstudie i praksis, fikk vi perfektionert og prøvd ut intervjuguiden før vi skulle holde de ordentlige intervjuene. Ved å kvalitetssikre intervjuguiden og øve på å intervju informanter, følte vi oss godt forberedt. I en kvalitativ intervjustudie er det vanlig å gjennomføre prøveintervju for å teste både intervjuguide og intervjuerens egen fremgangsmåte. Prøveintervju gir verdifulle tilbakemeldinger om spørsmålenes utforming og intervjuerens fremgangsmåte (Dalen, 2011, s. 30). Under prøveintervjuene fikk vi tilbakemeldinger som «Hva mener du med dette spørsmålet?», «Hvilken teori bygger dette på?» og «Hva er det spesifikke temaet?». Ut ifra disse tilbakemeldingene har vi endret på spørsmålene, og på denne måten optimalisert intervjuguiden. Vi fikk også flere tips til hele intervjuprosessen av praksislærerne vi hadde. Blant annet at det kan være lurt å unngå å sende ut intervjuguiden på forhånd, slik at informantene ikke forbereder seg på forhånd og svarer på en måte som er «tilgjort» og mer uærlig. I etterkant av forstudie i praksis, sendte vi intervjuguiden til veileder for å få tilbakemelding og få den godkjent før vi skulle holde intervjuene. I forkant av intervjuene sendte vi ut en epost til informantene (se vedlegg nr. 2), der vi spurte om de ønsket å stille til intervju. Vi la frem problemsstillingen vi hadde og forklarte hvordan intervjuet skulle foregå og hvordan vi skulle behandle deres personopplysninger. Ettersom vi skulle skrive underveis i intervjuet og ikke ta lydopptak, trengte vi ikke å søke til SIKT. Etter at vi hadde fått tilbakemelding på at de ønsket å stille til intervju, avtalte vi tid og sted for hvor intervjuet skulle holdes.

3.3.1 Gjennomføring av intervju

Vi intervjuet alle informantene fysisk i barnehagene. Vi avtalte på forhånd hvem som skulle intervju informantene og hvem som skulle skrive ned svarene deres. Vi valgte at den som hadde kjennskap til informantene fra før, skulle være den som intervjuet informanten. Også skulle den andre skrive ned og eventuelt komme med oppfølgingsspørsmål underveis. Ved å gjøre det på denne måten, ble det en mer avslappet atmosfære rundt selve intervjuet, der både

informanten og den som intervjuet følte seg trygg. Vi opplevde at det ble en mer naturlig samtale som fløt bra, enn at det hadde blitt en stiv og veldig formell samtale dersom partene ikke kjente hverandre fra før. Når vi fordelte oppgavene med at en intervjuet og en skrev ned svarene underveis, trengte vi ikke å søke til SIKT ved en slik gjennomføring. Hovedfokuset under intervjuet er å få frem informantens erfaringer og tanker, og det er derfor ikke en vanlig dialog mellom to samtalepartnere. Forskerens egne meninger og synspunkter bør vanligvis ikke påvirke intervjuet (Dalen, 2011, s. 32). Alle intervjuene startet med at informantene fikk et samtykkeskjema som de skulle signere, hvor hver informant fikk en kopi hver (Se vedlegg nr. 3). Intervjuene var en fin opplevelse og vi fikk gode tilbakemeldinger fra informantene på intervjuguiden vår. En av informantene fikk en tankevekker rundt noen av spørsmålene våre, som hen kom til å være mer bevisst på fremover. Dette var en positiv tankevekker for begge parter.

3.3.2 Dataanalyse

Når vi gjennomførte intervjuet, tok vi notater av svarene informanten ga oss på de forskjellige spørsmålene. Etterpå renskrev vi notatene og sendte dem til hver enkelt informant for å få godkjenning til å bruke dem i studien vår. Når man skal analysere data innenfor kvalitativ metode, slik som det å intervjuer forskjellige informanter er, jobber man med mye tekst. Målet er å redusere datamengden ved å fokusere på relevant informasjon. Måten vi gjorde dette på, var å systematisere og komprimere svarene til informantene. På denne måten ble det lettere å foreta en analyse (Larsen, 2017, 98). Vi kategoriserte funnene i en tabell og leste gjennom de flere ganger før vi diskuterte hva vi tenkte var de største funnene.

3.4 Metodekritikk

Det er viktig å være kritisk og reflektere over hvilken metode man velger i forskningen sin. Ingen metode er feilfri, og det er viktig å være bevisst på både styrkene og begrensningene til den valgte metoden. Ved å være kritisk og reflektere over metoden og innsamlingsstrategier, kan man få et mer nyansert bilde av forskningsresultatene (Bergsland & Jæger, 2014, s. 80). Når det gjelder metodekritikk, er det noen ulemper med kvalitative metoder som kan diskuteres. Noen kritikere hevder at kvalitative metoder er subjektive og at forskerens egne

meninger og tolkninger kan påvirke resultatene. Det kan også være vanskelig å replisere eller gjenta kvalitative studier på samme måte som kvantitative studier, noe som kan utfordre påliteligheten og validiteten av funnene. Videre kan kvalitative metoder være mer tidkrevende og ressursintensive, både når det gjelder innsamling og analyse av data. Det er også viktig å være oppmerksom på at kvalitative metoder kan være sårbare for forskerens forutinntatthet og bias, noe som kan påvirke resultatene og tolkningene (Larsen, 2017, s. 29-30). Kvalitative metoder kan være en nyttig metode, men det krever grundig forberedelse og det er viktig å være klar over utfordringene som er knyttet til metoden. Det er også viktig å være oppmerksom på etiske dilemmaer som kan oppstå under planlegging, gjennomføring, transkribering, analyse og rapportering av intervjuundersøkelser (Løkken & Søbstad, 2013, s. 120-121). Vi skal gå dypere inn i dette temaet senere og utforske utfordringene som kan oppstå gjennom intervjuprosessen.

3.5 Etisk hensyn

Når det gjelder etikk i intervjuprosessen, er det viktig å respektere informantenes rett til selvbestemmelse og autonomi. Dette betyr at de har rett til å delta hvis de selv ønsker det, og de kan også trekke tilbake samtykket sitt når som helst, til og med etter intervjuet. Dette er viktig for å sikre at informantene har kontroll over sin egen deltakelse og at deres rettigheter blir respektert. Forskeren har etiske forpliktelser overfor informantene i en intervjustudie. Dette innebærer å respektere informantenes privatliv og unngå å utlevere informasjon som kan identifisere dem. Forskeren har også ansvaret for å minimere belastningen på informantene (Johannessen, et al., 2021, s. 45-46). Det er viktig å sikre at informantene gir informert samtykke før intervjuet og at de har muligheten til å trekke seg når som helst. Etter intervjuet er det også viktig å gi informantene muligheten til å gjennomgå og gi sitt samtykke til bruk av intervjuet. Dette er viktige etiske hensyn som sikrer at informantenes rettigheter blir ivaretatt i studien. Når vi utfører intervjustudier, er det viktig å ta hensyn til etiske retningslinjer for å sikre respekt og tillit mellom forskeren og informantene. (Johannessen, et al., 2021, s. 45-46). For å oppnå dette, sendte vi ut samtykkeskjemaer til informantene, der rettigheter og hvordan vi skulle behandle og bruke personopplysningene ble forklart (se vedlegg nr. 2). Dette var avgjørende for å sikre at informantene følte seg trygge og hadde tillit til oss som forskere. I tillegg sendte vi de det transkriberte intervjuet, slik at de kunne godkjenne og eventuelt gjøre endringer hvis det var noen feil og mangler.

3.6 Reliabilitet og validitet

Problemsstillingen vi skal se nærmere på handler om hvilken innvirkning de voksne har på barns utelek. Dersom vi hadde hatt muligheten til å intervju flere barnehager og informanter, ville vi ha fått flere konkrete svar på problemsstillingen vår om de voksnes innvirkning på barns utelek. Dette ville økt reliabiliteten av datainnsamlingen og tillatt oss å sammenligne svarene fra informantene for å se om det var noen gjennomgående trender (Johannessen, et al., 2021, s. 27). Siden vi kun intervjuet tre informanter fra tre ulike barnehager, kan reliabiliteten av datainnsamlingen virke lav. Vi valgte å intervju kun pedagogiske ledere fordi vi mente at de besitter den nødvendige kompetansen og erfaringen som vi ønsket å forske nærmere på. Vår tilnærming var kvalitativ, og vi prioriterte kvalitet fremfor kvantitet i datainnsamlingen. Derfor intervjuet vi kun tre informanter. Vi ønsker å få innsikt i hva de to barnehagene tenkte om de voksnes innvirkning, fremfor å undersøke et bredt spekter av barnehager. Vi mente at dette ville gi oss en mer grundig forskning. Vi mener at validiteten av datainnsamlingen er høy, da mye av det informantene sa stemte overens med tidligere forskning og teori (Johannessen, et al., 2021, s. 27).

4.0 Presentasjon av funn

I dette kapittelet vil vi presentere funnene vi har kommet frem til etter å ha gjennomført intervjuene, der vi intervjuet 3 informanter. Det vi fant ut av når vi analyserte dataen fra intervjuene, er følgende funn: naturen er bedre enn barnehagens uteområde, de voksne tar ulike roller i uteleken, mer frilek enn pedagogisk opplegg i utetiden og barn som leker alene. Måten vi kom frem til disse funnene var at vi gikk igjennom det transkriberte materialet, og kategoriserte funnene og sammenlignet svarene vi hadde fått. Vi diskuterte de ulike funnene vi hadde gjort og kom til slutt frem til hvilke funn vi synes var mest relevant i forhold til vår problemsstilling.

4.1 Naturen er bedre enn barnehagens uteområde

«En pinne kan være hva som helst, men en spade er en spade på en måte.» -

(Informant 2)

Når vi intervjuet informantene angående tema om hvordan barna lekte på naturområdet kontra det å leke på barnehagens uteområde, var informantene veldig samstemte i sine svar. Alle var enig i at barna fikk en helt annen lek ute på et naturområde og at leken ble mye mer nyskapende. Det som gikk igjen var at barna lekte i mye større grupper, ble mye mer kreativ og det ble mer samarbeid i barnegruppen. Vi opplevde at det var enighet mellom alle informantene at barnas lek var mer fantasifull og kreativ når de lekte i naturen. På et naturområde er det ikke noen definerte leker, så barna må utforske området, finne naturmateriale og finne på leken selv. En av informantene dro frem i intervjuet, at på lekeplassen var en spade en spade, men på et naturområde kan en pinne være hva som helst. Det blir mer utforskning og barna samles ofte rundt det som er spennende på området. På et stort område hvor det er mye materiale som barna kan leke med, blir det mindre konflikter. På bakgrunn av dette er det ikke så mye å krangle om.

«Med en gang de kommer utenfor porten er de mer kreativ og mer nysgjerrig og det er rom for at alt kan skje.»

(Informant 1)

På uteområdet til barnehagen var alle informantene enig i at det var mer faste grupperinger på barna som lekte sammen og at de ofte leker det samme. Barna har sine favoritt leker, og aktiviteter de liker å gjøre. På et barnehageområde er det mye definerte leker, som gjerne stopper kreativiteten. Barna har lekt på barnehagens uteområde mange ganger tidligere og går i sine faste rutiner og leker mindre på tvers i gruppen. En av informantene fortalte at på barnehagens område blir barna mer avhengig av de voksne for de trenger hjelp til å få tak i lekemateriale slik som spade, bøtte og sykkel ol. Men på et naturområde finner barna naturmaterialet og lekemateriell selv og er ikke avhengig av at en voksen skal finne noe til dem.

En av informantene var tydelig på at det å være ute i skogen var det han trivdes aller best med. I tillegg til at barnas lek på et naturområde blir mer kreativ og barna leker i større grupper og mer selvstendig enn på barnehagens område – forklarte hen at hen mente at barna hadde godt av å være ute i fri natur med tanke på deres psykiske helse.

«Jeg liker best den tiden vi er ute og gjerne i skogen. Og med tanke på barns psykiske helse, så er det beste vi kan gjøre for barna å være ute i skogen. Og kjenne på at livet er litt hardt og at vi kan ha det gøy likevel og at det går bra, at maten smaker ekstra godt. Og kontrastene vi får av en sånn utedag, kan være veldig godt for barns psykiske helse.»

(Informant 2)

Han la videre til at ved å være på et naturområde, fikk barna brukt hele seg og utviklet sine motoriske ferdigheter. De fikk bevege seg i ulendt terreng, brukt finmotorikk gjennom å leke med naturmaterieell og det var i større grad kroppslig lek enn på barnehagens område. Ut ifra våre egne erfaringer og svarene vi har fått fra informantene, vil vi si at barnehagene kan bruke enda mer tid på naturområder, enn det de gjør i dag. Dette var også noe som informantene ble mer bevisst på når de svarte på spørsmålene og fikk reflektert selvstendig over alle fordelene et naturområde kunne tilby barna. Og alle var enig i at de burde absolutt tilbringe mer tid utenfor barnehagens område.

4.2. De voksne tar ulike roller i uteleken

Ved analyse av intervjuene så vi at de voksne går inn i ulike roller i utetiden. I vårt materiale har vi valgt å bruke betegnelsene kontrollør, leker og pratmaker. Kontrolløren er den som har oversikt over alle barna, går og teller og har kontroll på hvor barna er. Lekeren er den som er aktivt med i leken sammen med barna, en som sitter i gang lek med de barna som ikke klarer å finne på noe å leke med selv. Eller en som er med i leken på barnas premisser, og gjerne sitter ved siden av barnet og leker det samme som barnet gjør. Pratmakeren er den rollen man tar på seg når man ofte trekkes til sine medarbeidere for å slå av en prat. Felles for alle informantene var at de kunne kjenne seg igjen i alle rollene og at man varierte på hvilken rolle

man falt innunder. Likevel var det sånn at alle kjente seg ekstra godt igjen i en av rollene og fortalte at de som oftest påtok seg en av rollene mer enn andre. Tankene om de forskjellige rollene var mye det samme.

4.2.1 Kontrolløren

Den ene informanten fortalte at hen som oftest tok på seg kontrollørrollen og hen beveget seg rundt på forskjellige områder av uteområdet for å få oversikt og kontroll på alle barna. En annen informant fortalte at hen kjente seg minst igjen i å være en kontrollør, og at det handlet om å kjenne barnegruppen godt. På bakgrunn av dette kunne man være trygg på at det gikk fint å gi barna større frihet. Når det gjaldt barn informanten var mer usikker på og barn som trengte mer støtte ute, så holdt hen et ekstra godt øye med dem.

4.2.2 Lekeren

En av informantene var veldig tydelig på at han var en aktiv voksen som var mye med i leken med barna. Og at han ønsket å være en lekekamerat. Mens de andre brukte leken til å gjøre observasjoner og utvikle sosial kompetanse hos barna. De var også klar på at barn med spesielle behov får mer støtte i leken enn andre barn.

4.2.3 Pratmakerrollen

To av tre informanter kjente seg igjen i pratmakerrollen. Mens den ene informanten var veldig bevisst på å ikke snakke med de andre ansatte i utetiden og gikk ofte bort til andre voksne som snakket sammen og brøt opp samtalen deres. Dette for å tydeliggjøre at man er ute for barna sin del, og ikke for de voksne sin del. På den andre siden kunne en annen informant rettferdiggjøre snakking blant ansatte i utetiden:

«Barnehageyrket er et veldig spesielt yrke, der man blant annet ikke har lunsj sammen. Så det vil være naturlig at vi voksne finner hverandre i utetiden og snakker sammen. For det er i utetiden at alle avdelinger møtes, og det er da man får sett hverandre.»

(Informant 3)

Denne informanten var tydelig på at hen var for å tillate litt snakking blant ansatte i utetiden, for å skape et godt arbeidsmiljø og gode relasjoner til hverandre. Og når vi stilte spørsmål om hvilke forventninger de har til vikarer i utetiden, var alle tydelig på at det eneste de forventet var at de var med barna. Den ene informanten forklarte det med at man må kjenne barna ganske godt for å skape et så godt og trygt miljø som mulig. Og det har ikke vikarer de samme forutsetningene som de faste ansatte til å gjøre. Som pedagogisk leder derimot må man være bevisst sin egen rolle. Har man kunnskap om barn og barns utvikling, så vil det være naturlig å være med barna mest. Selv om man står og snakker litt med sine medarbeidere, så må man kjenne barna og se hva som fungerer. Noen barn trenger mer støtte enn andre. Men det som ikke er greit er at voksne står og snakker sammen mens et barn blir utestengt, krenket eller mobbet. Selv om informantene hadde klare tanker om at det var mange fordeler med å være deltakende i leken, var det ofte andre ting i uteleken som tok opp tiden til de voksne:

«Det er generelt sånn at jeg tror at vi voksne er litt mindre på i uteleken enn det vi er inne. Vi finner litt fortere hverandre og ting å snakke om. Det virker litt som om uteleken har litt lavere status enn inne leken.»

(Informant 3)

Her viser informanten en bevissthet av hvor viktig det er å ikke falle for mye under pratmakerrollen. At for mye prating i utetiden kan påvirke leken til barna negativt og man går glipp av mye når man ikke er like oppmerksom på barna.

4.3 Mer frilek enn pedagogisk opplegg i utetiden

4.3.1 «Jeg har troen på at frilek er det barna er best tjent med. Så lenge alle er inkludert og har noen å leke med.» (Informant 1)

Når vi stilte spørsmålet om det var mest frilek eller voksenstyrt aktiviteter i utetiden var det stor enighet om at det var mest frilek mellom informantene. Men at det ofte kom innslag fra en voksen om å sette i gang en aktivitet eller sette på musikk. Dette skjedde spontant og var ikke en planlagt aktivitet. En av informantene la vekt på at hvis de satt i gang en voksenstyrt aktivitet som «haien kommer», var det for å samle barnegruppen. Samt for at barna skulle få kjennskap til noen regelleker som de kunne bruke i senere tid, dette for å lære å inkludere flere barn i leken. De hadde også gjerne mer voksenstyrte aktiviteter ute når det ble naturlig, som lassokasting på samenes nasjonaldag.

Erfaringen som en av informantene har er at hvis de er på tur, så vil barna mye heller ha frilek enn være med på en voksenstyrt aktivitet. Hen tenker på barns medvirkning gjennom å lytte til hva barna ønsker. Hvis dem skal ha et opplegg ute, blir det informert gjennom en samling med info om hva opplegget går ut på før turen. Dette gjorde de for å forberede barna. På turer hvor de hadde opplegg var det en blanding mellom frilek og det planlagte opplegget. Hvor det gjerne var frilek før lunsj og opplegg etter, eller omvendt.

4.3.2 Mer pedagogiske opplegg inne enn ute

Informantene var samstemte om at det ble mye mer pedagogiske opplegg inne enn ute, som forming eller språkgrupper. Men en av informantene rettferdiggjorde at språkgrupper ble gjort inne for hen så verdien ved å ha språkgruppene på et fast sted med faste rammer. Hen var en forkjemper for at man kunne ta aktiviteter som forming med seg ut og oppfordret de andre ansatte til å gjøre dette, men innrømte at hen ikke var så flink til å gjøre det selv. Rundt formingsaktiviteter ute fortalte en av informantene at de har lite forming ute, men at formingsaktiviteter ute skjer mer spontant om sommeren. Ute har barna tilbud om forming, men dette var ikke en planlagt aktivitet og de som ville kunne få være med. Men det samme gjorde de inne også. «Barna skal få velge om de vil leke eller være med på formingsaktivitet.»

En annen informant sa det ble litt innslag av pedagogiske aktiviteter som oppsto spontant, som å bygge en hytte f.eks. Noe var planlagt, og noe oppstod spontant. På utelekeklassen ble det gjort flere spontane aktiviteter og gjerne mer pedagogiske aktiviteter på tur utenfor barnehagens uteområde. Dette fordi turen var mer planlagt og man ofte hadde satt seg et mål.

4.4 Barn som leker alene

4.4.1 Er det greit at barn leker alene?

I intervjuet var ett av spørsmålene: «Hva gjør du når man ser at et barn leker alene?» Her kom det frem at informantene reagerer ulikt i forhold til handlinger man gjør når man observerer at et barn leker alene. Vi kunne se forskjeller i hvor fort de griper inn og setter inn tiltak for å få dette barnet til å leke med andre barn. En informant synes det var helt greit at et barn leker alene, så lenge det ikke leker alene hele tiden - hvis man vet at dette barnet også mestrer å leke med andre, er det helt ok å leke alene innimellom.

«Det kan jo være godt å være litt alene, det kan man jo kjenne på selv av og til.»

(Informant 2)

På den andre siden så ville en annen informant grepet inn med en gang. Denne informanten vil alltid vite hvorfor dette barnet er alene. Det kan være mange grunner til at et barn vil leke alene, barnet kan ha blitt utestengt fra leken av andre barn, eller bare det trenger å hente seg litt inn igjen. Den siste informanten ville først og fremst ha observert barnet først, for å se om barnet var uinspirert eller ikke. Hvis barnet var uinspirert, fortalte informanten at man må gjøre en innsats for å inspirere barnet eller få barnet med i lek med noen andre. Alle informantene var enig i at det var vanskeligere å plukke opp at et barn lekte alene ute kontra hva det var når man var inne. Dette fordi at barna oppholder seg på et mindre areal inne og at barna er i mindre bevegelse. Ute er det større område å utfolde seg på, og man kan gjøre forskjellige aktiviteter hvor man er i bevegelse. Noe som gjør at det er vanskeligere å se at barnet faktisk leker alene. For eksempel når barna sykler eller disser.

5.0 Drøfting av funn

I dette kapittelet skal vi se videre på våre funn og drøfte dette opp mot relevant litteratur og artikler som passer til funne og vår problemsstilling. Problemsstillingen vi ønsker å få bedre innsikt i er «*hvilken innvirkning har de voksne på barns utelek?*» For å finne svar på problemstillingen, skal vi drøfte hvordan naturen påvirker barns lek, vi skal se på ulike voksenroller i forhold til barns lek. I tillegg skal vi drøfte funnene frilek kontra voksenstyrte aktiviteter i utetiden, samt om det er greit at barn leker alene. Ved å gjøre en slik drøfting, håper vi å få bedre forståelse for spørsmålet problemsstillingen tar for seg.

5.1 Natur er bedre enn barnehagen sitt område

Barnehagen skal ifølge rammeplanen (2017) gi barn tilgang til utfordrende og varierte sanseopplevelser, bevegelser, miljøer og kroppslig lek ute (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 50). Vi opplevde at informantene var helt enige om at barna hadde en mye mer kreativ lek og lekte på tvers av barnegruppen når de lekte på et naturområde. Det er noe som vi selv har observert gjennom å ha jobbet og vært i praksis i ulike barnehager. Informantene våre uttrykte at på et naturområde er det mye mer lekemateriale av naturmateriale, som kan bli til hva som helst. Det er bare kreativiteten som kan begrense leken til barna. Ifølge Abram (2005) fra artikkelen *Det lekende friluftsliv* kan den kreative evnen, evnen til å oppfatte kreative elementer i persepsjonen, variere fra person til person. Fantasien er ikke en separat mental evne, men heller en metode eller en måte som sansene våre bruker for å få kontakt med de skjulte aspektene ved tingene som vi ikke umiddelbart sanser. Abram (2005) mener for å virkelig forstå barn, må vi være åpne og ha forståelse både for deres fysiske og kroppslighet og deres fantasiverden (Fasting, 2016, s. 4). Etter egne praksiserfaringer er vi enige om at det er mye mer kroppslig lek, leken blir mer kreativ og barna leker i større grupper. Vi tror dette skyldes at naturen gir barna en unik frihet og mulighet til å utforske og bevege seg uten noen begrensninger. Vi har opplevd at noe som går igjen i flere barnehager er at de har regler på uteområdet til barnehagen som begrenser barns lek. Som kan være at de ikke får grave i den jordhaugen for det blir for mye gris eller sanden skal bare være oppi sandkassen, og kan ikke flyttes på. Når barn får mulighet til å leke i et naturpreget område, opplever vi at de bruker hele kroppen sin i sanselek, kroppslig lek og læring.

Begrepet affordance forklarer hva naturen tilbyr av sanser, lekemuligheter, opplevelser og utviklingsmuligheter (Lundhaug og Neegaard, 2013, s. 23). Naturen har en stor leke verdi og et eget mangfold av lekemuligheter. En av informantene erfarte at når de kommer til et naturområde begynner barna å leke med en gang og har ikke tid til å høre på beskjeder fra de voksne. En av informantene fremhevet at på et naturområde er det udefinerte leker, som gjør at leken ikke har noen begrensinger. Et godt sitat som en av informantene sa under intervjuet var at en spade er en spade, men en pinne kan være hva som helst. Dette understreket påstanden vår om at det er veldig mye mer kreativ lek på et naturområde. En av informantene fortalte at hen erfarte at barna ville mye heller ha frilek når de var ute på tur på et naturområde enn å følge en voksenstyrt aktivitet. Dette bekrefter påstanden om at barna trives best med å leke fritt på et naturområde. I en friluftslivkontekst vil affordance – begrepet hjelpe oss med å beskrive de ulike mulighetene et natur eller naturpreget området kan gi barna for lek og utforskning. Dette kan for eksempel være områder som gir naturopplevelser, inviterer til spennende eller rolig lek i naturen. Løsmateriale som kan brukes til lek, gir muligheter for utforskning av dyreliv eller steder som barna selv anser som viktig for dem (Neegaard, 2022, s. 19-20). Når barna får de mulighetene og friheten til å leke hva som helst, blir leken mer spennende, og erfaringsmessig har ikke barna tid eller lyst å gå tilbake igjen til barnehagen når turen er ferdig. Dette fordi de synes det er så kjekt å leke på et naturområde. Ut ifra vår studie, har vi kommet frem til at barnehagene tilbringer for liten tid utenfor barnehagens område. Sett ut ifra verdien naturområdet har for barnas trivsel, muligheter for lek og samspill, samt alle fordelene barna får av å være i fri natur.

5.2 Ulike roller

Det vi har kommet frem til i vår studie, er at det viktig at informantene i barnehagen er bevisst sin egen rolle i uteleken. Ved å ha kunnskap om hvorfor det er viktig å være aktiv i barns lek og variere rollene, kan man bidra til å gi uteleken høyere status. Når informantene er bevisst på dette, kan de legge til rette for en meningsfull og utviklende lekeerfaring for barna. Dette kan bidra til å styrke barnas kreativitet, sosiale ferdigheter og læring gjennom lek. I våre funn kommer det frem at informantene er enig i at de varierer på hvilken rolle de tar på seg i utetiden; kontrollør, leker & pratmaker. Ejby-Ernst og Fasting (2019) er blant forskerne som har fremhevet at det bør være variasjon mellom aktiv og passiv deltakelse fra voksne. Likevel var det slik at alle kjente seg ekstra godt igjen i en av rollene. Hvilken rolle de kjente seg mest

igjen i var forskjellig for alle informantene. Dette kan grunne ned i ulike pedagogisk grunnsyn og holdninger til utetiden.

Resultatene indikerer at det oppsto en viss uenighet blant informantene når det gjaldt hvorvidt de voksne skulle delta aktivt i barns lek. Det kommer frem at det er stor variasjon blant informantene om hvor mye de er aktivt med i leken med barna. Men likevel viser vår studie at de er enige om at det er mange fordeler med å delta i barns lek. Det finnes forskning som støtter betydningen av personalets deltakelse i lek. Karlsen & Lekhal (2019, s. 241) påpeker at for mange voksne i barnehagene observerer leken til barna på avstand uten å delta aktivt og de mener dette kan ha en negativ innvirkning på leken. Men på den andre siden argumenterer Sundsdal & Øksnes (2015) for at barna har rett til frilek uten innblanding av voksne. De fremhever betydningen av å gi barna frihet til å utforske og skape sin egen lekeverden. Dette perspektivet understreker at voksne ikke alltid trenger å være aktive i leken, men heller gi dem rom og mulighet til å utforske og utvikle sin egen lek på egne premisser. Det er viktig å finne en balanse mellom å være til stede og støttende for barna, samtidig som man respekterer deres behov for frihet og uavhengighet (Sundsdal & Øksnes, 2015, s. 125).

Fasting (2019) argumenterer for at den voksnes deltakelse bør komme til uttrykk på forskjellige måter, og at ulike typer lek kan kreve ulike tilnærminger fra de voksne. Hun understreker også viktigheten av at de ansatte har dialoger seg imellom om barns lek, deres motorikk og samspill, slik at de kan støtte barna der de trenger det. En av informantene fortalte at hen tror man generelt er mindre på i utetiden enn det man er inne. At de ansatte fortere finner hverandre og står og snakker sammen. Videre påstår informanten at det virker som at uteleken har litt lavere status enn inne leken. I vår studie kommer det frem at det ofte forekommer at de ansatte snakker med hverandre, men ikke på den måten Fasting beskriver. Her er det mer snakk om den hverdagslige praten som ikke handler om barna, men mer om fritid og lignende. For at prating mellom de ansatte skal ha noen positiv effekt på barns lek, bør denne praten handle om barna og ikke om de voksne (Fasting, 2017, s. 57).

Det er interessant å se hvordan Fasting (2017) og Olaussen (2014) diskuterer personalets rolle i utetiden. Fasting påpeker viktigheten av at personalet legger merke til, anerkjenner og følger opp barnas perspektiver og handlinger. Noen barn trenger veiledning for å finne vennene sine i det store uterommet, derfor er tilstedeværende voksne viktige (Fasting, 2017, s. 57). Fasting beskriver også hvordan personalet kan velge å involvere seg, enten ved å observere på avstand eller ved å initiere og inspirere barna (Fasting, 2017, s. 57). Olaussen (2014) legger til at det å

være i utetiden krever at pedagogen beveger seg mellom ulike posisjoner raskt, være til stede i øyeblikket samtidig som de har oversikt og tar ansvar. Personalet må både planlegge og være impulsiv og modig for å la leken blomstre, og noen ganger må de blande seg inn og bryte inn om nødvendig (Olaussen, 2014, s. 217-218). I vår studie har vi kommet frem til at det viktigste er at de voksne er bevisst sin egen rolle, at de vet hvilken betydning disse rollene har for å støtte oppunder barns lek. I Rammeplanen (2017) står det at «personalet skal være bevisst på og vurdere egen rolle og deltakelse i barnas lek» og «personalet skal observere, analysere, støtte, delta i og berike leken på barnas premisser» (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 20-21). I vår kvalitative studie, kommer det frem at informantene er klar over hvilken rolle de tar på seg mest. Men at de ikke har like stor bevissthet rundt hva de ulike rollene faktisk innebærer og på hvilken måte det kan berike barnas lek og støtte barna. Det vi ser er at pedagogene i barnehagen trenger mer kunnskap om sin egen rolle i utetiden for å kunne ta gode valg for egne handlinger i utetiden.

5.3 Mest frilek

Gjennom informantene fikk vi et inntrykk av at det ikke var så mye pedagogiske aktiviteter som var planlagt på forhånd eller skrevet ned i en didaktisk plan til utetiden. Men at de voksne i barnehagen var flinke på å være spontane og se muligheter. Dette kunne være som å sette på musikk ved fotballbanen, for å lage en god stemning og få med flere barn til å spille fotball. Eller når de var på tur i skogen, kunne en av de voksne ta med seg barnegruppen på å bygge hytte av det de fant av stokker, kvister og naturmateriale. Uterommet kan være en kilde til ulike mestringserfaringer for barna, og det kan variere betydning fra inne rommet. Noen barn kan trenge veiledning for å finne vennene sine i det store uterommet, mens andre kan oppleve større frihet utendørs sammenlignet med innendørs. Det er verdt å merke seg at stadig mer av barnas tid blir organisert av voksne (Fasting, 2017, s. 57). Dette aspektet kommer også frem i intervjuene. Det kommer imidlertid frem i vår studie at mesteparten av de voksenstyrte aktivitetene skjer i innetiden.

En av informantene var veldig bevisst på begrepet barns medvirkning. Etter å ha observert og vært i dialog med barnegruppen hadde hen funnet ut at barnegruppen ville mye heller ha frilek, enn voksenstyrt aktivitet når de var på tur. I de senere årene har det blitt til mye mer organisert aktiviteter, hvor den frie leken til barna har blitt mindre prioritert. Tidligere ble

barn i større grad sendt ut for å leke, mens vi ser i dag en økende tendens at barn blir tatt med ut på organiserte aktiviteter (Skår et al., 2014, s.54). I dag får barn mindre mulighet til å føle på selvstendighet og får mye mer tilsyn enn tidligere. Fasting (2017) stiller spørsmål om man tar utendørs lek for gitt. Hun drøfter over at man tenker leken muligens bare skjer av seg selv når man er ute. Fasting har forsket lenge på utendørs lek og mener leken er bra for barns psykiske, emosjonelle og sosiale utvikling. Barn har godt av å leke med barn på sin egen alder og med voksne (Fasting, 2017, s. 45).

Gjennom intervjuene kom informantene frem til at det var mye mer voksenstyrte aktiviteter inne, enn ute. Etter egne observasjoner og erfaringer er vi enige i det informantene kom frem til. Usikker på om dette kan ha noe med de voksnes holdninger eller hvordan de organiserer utetiden. Inntrykket vi har er at mange ansatte i barnehagen synes det er «stress» å ta med formingen ut for eksempel. At de ofte velger det enkle alternative som er å ha det inne.

Å la leken få utfolde seg uten forstyrrelser betyr ikke å være en passiv tilskuer, da dette kan ha negative konsekvenser. Som barnehagelærer er det viktig å kjenne og ha tillit til barnas evne til å forhandle og inkludere andre barn i leken uten å ekskludere eller krenke noen. Å leke fritt innebærer ikke å leke uten tilsyn og innblanding fra de voksne. Å observere barns lek er et viktig verktøy for barnehagelæreren, da det kan åpne øynene for å se barnas kompetanse og øke respekten for dem som lærende individer. Det kan også gi verdifull informasjon om barnas utvikling, interesser, toleranser for ulike situasjoner, utholdenhet, preferanser for lekekamerater, lekemønstre og lekens rytme (Santer et al., 2007, referert i Øhman, 2012, s. 230-240).

Frileken har en verdi, både for barna som får styre sitt eget liv, ta egne valg, mestre og utvikle seg på egne premisser. Men også for barnehagepersonalet, hvis de er på og ikke bruker frileken som et friminutt der man slipper alt. Som barnehagelærer har man et ansvar også i utetiden, man skal støtte barna der de er, og man skal gjøre observasjoner slik at man kan kartlegge utvikling hos barna.

5.4 Barn som leker alene

Det fremkommer i vår studie at pedagogene har forskjellige holdninger til barn som leker alene. I artikkelen *Barn som ikke deltar i leken* står det blant annet at «Vi vet at for at barn og

unge skal trives og oppleve mening med livet, er det avgjørende at de får delta i lek sammen med andre» (Ringereide, 2021). I vårt materiale kommer det frem at en av informantene ville ha grepet inn med en gang hen så et barn lekte alene, mens en annen ville ha observert barnet først, før hen satt inn noen tiltak. Dette viser en forståelse for viktigheten av barns medvirkning, at de får bestemme over seg selv og velge selv når de trenger å være alene. Rammeplanen for barnehagen understreker viktigheten av de voksnes holdninger, kunnskaper og ferdigheter når det gjelder å møte, forstå og oppdra barn. Den legger vekt på både det som skjer her og nå, og det som skjer i fremtiden (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 8). Derfor er det viktig å gjøre observasjoner, slik at man kan gripe tak i om et barn ofte leker alene, og finne ut av hvorfor dette skjer – før man sitter inn eventuelle tiltak.

Personalet i barnehagen har en viktig rolle i å skape et trygt, inkluderende og stimulerende miljø for barna. Og det er gjennom holdningsskapende arbeid og samarbeid med hjemmet at personalet kan bidra til å forebygge krenkelser og mobbing i barnehagen. Dette innebærer å være bevisst på hvordan man kommuniserer og samhandler med barna og legger til rette for at alle barn føler seg inkludert og respektert (Udir, 2018, s. 2). Alle informantene var enig i at det var vanskeligere å plukke opp at et barn lekte alene ute kontra hva det var når man er inne. Dette fordi det at barna oppholder seg på et mindre areal inne og at barna er i mindre bevegelse. Ute så er det større område og utfolde seg på, og man kan gjøre forskjellige aktiviteter hvor man er i bevegelse. Noe som gjør at det er vanskeligere å se at barnet faktisk leker alene. For eksempel når barna sykler eller disser.

6.0 Oppsummering & Avslutning

I denne bacheloroppgaven har vi utforsket problemsstillingen «*hvilken innvirkning har de voksne på barns utelek?*» ved å benytte teori, datainnsamling og drøfting. Selv om det ikke finnes en entydig konklusjon på denne problemsstillingen, har vi funnet noen interessante funn som vi har drøftet. Vår studie har vist at barn leker bedre på naturområder sammenlignet med på barnehagens uteområde. Videre har vi oppdaget at de voksne inntar ulike roller, og at dette påvirker barnas lek. Vi har også funnet ut at det er viktig å gi barna muligheten til å leke alene innimellom. Disse funnene understreker betydningen av å ha voksne til stede og involvert i barnas utelek, samtidig som det er viktig å gi barna rom til å leke og utforske på

egenhånd.

Hvis vi skulle utforsket temaet videre, ville det være interessant å undersøke forskjellene i voksenrollen mellom naturområder og barnehagens uteområde. Er det forskjeller i hvordan de voksne opptrer på naturområder, med tanke på at barna trives bedre der? Og kan disse forskjellene eventuelt videreføres til barnehagens uteområde? Å undersøke barnas syn på at de voksne er deltakende i leken er også et viktig perspektiv å utforske videre. Det kan gi oss verdifull innsikt i hvordan barn oppfatter og reagerer på den voksnes tilstedeværelse i leken. Dette er definitivt interessante områder å forske videre på for å få en dypere forståelse av barns opplevelse av utelek og den voksnes rolle.

Gjennom å skrive denne bacheloroppgaven har vi fått en dypere forståelse av temaet og lært mye underveis. Samarbeidet mellom oss som studenter har vært viktig for å kunne utforske og analysere forskjellige perspektiver. Vi har også lært mye om metoder for datainnsamling og analyse, som har vært avgjørende for å kunne trekke pålitelige konklusjoner basert på våre funn. Gjennom denne prosessen har vi oppdaget at de voksne spiller en betydelig rolle i barns utelek. Ved å være til stede og involvert kan de voksne bidra til å skape en positiv leke opplevelse for barna. Vi har også lært at barna har ulike behov og preferanser når det gjelder lek, og at det er viktig å gi dem rom til å leke både sammen med andre og alene. Ved å skrive denne bacheloroppgaven har vi ikke bare utvidet vår kunnskap om temaet, men også utviklet ferdigheter innen forskningsmetoder, analyse og samarbeid. Vi er stolte av det arbeidet vi har gjort og håper at våre funn kan øke bevisstheten om betydningen av de voksne i barns utelek.

7.0 Referanseliste

Bergsland, D. M. & Jæger, H. (2014). Bacheloroppgaven. I M.D. Bergsland og H. Jæger (red.), (2014). *Bacheloroppgaven i barnehagelærerutdanningen*. (s.51-88). Cappelen Damm Akademisk.

Dalen, M. (2011). *Intervju som forskningsmetode – en kvalitativ forskning*. (2.utg.).

Universitetsforlaget.

Ejbye- Ernst, N. (2011). *Pædagogers formidling af naturen i naturbarnehaver*.

(Doktoravhandling, Aarhus Universitet, København).

Ejbye- Ernst, N., Moss, B., Stokholm, D., Lassen, B., Præstholm, S. & Frøkjær, T.

(2019). *Betydningen af dagstilbudsarbejde med børn I naturen -En forskningsoversigt med focus på nordisk litteratur undersøgt med sigte på danske forhold*. Center for Børn og natur: forskningsoversigt-dagstilbudsarbejde-med-boern-i-naturen.pdf (groennespirer.dk)

Fasting, M. L. (2017). *Barns utelek*. Universitetsforlaget.

Fasting, M. L. (2016). *Det lekende friluftsliv*.

<https://meretelundfasting.no/wp-content/uploads/2015/01/Det-lekende-friluftslivet-ny.pdf>

Fjørtoft, I. (2014). Barn og bevegelse: læring gjennom landskap. Sandseter, E., Hagen, T &

Moser, T. (red.) *Kroppslighet i barnehagen* (2. utg.) (180-193) Oslo: Gyldendal.

Gibson, J. J. (2015). *The Ecological Approach to Visual Perception*.

Gjems, L. (2012). Læring i samtaler og samhandling mellom voksne og barn i

barnehagen. Glaser I. V., Moen, K. H., Mørreaunet, S. & Søbstad, F. (red.) *Barnehagens grunnsteiner* (71-82) Oslo: Universitetsforlaget.

Johannessen, A., Tufte, P. A. & Christoffersen L. (2021). *Introduksjon til*

samfunnsvitenskapelig metode (6.utg.). Abstrakt forlag.

Johannesen, N., & Sandvik, N. (2009). *Små barn og medvirkning: Noen perspektiver.*

Oslo: Gyldendal akademiske forlag.

Jørgensen – Vittersø, K. A. (2022). *Friluftsliv og den frie leken.*

Krempig, I. W. (Red.) *Barnehagens friluftsliv* (s.52-65). Cappelen Damm Akademisk.

Ringereide, R. A. (2021). *Barn som ikke deltar i leken*

<https://ndla.no/subject:1:56ea35da-73d9-431f-a451-19f24f564f59/topic:1:dd109293-9021-4183-925f-2596803fe1d9/topic:1:89fd1faa-cca1-4e08-9f52-43a841febbe9/resource:7057d954-d54e-4588-96ac-50bc4f43702c>

Karlsen, L. & Lekhal, R. (2019). *Practitioner involvement and support in*

children`s learning during free play in two Norwegian kindergartens. Journal of Early Childhood Rerearch, Vol. 17(3) 233-246. DOI: 10.1177/1476718X19856390

Kunnskapsdepartementet. (2017). *Rammeplanen for barnehagen: Forskrifter om*

rammeplan for barnehagens innhold og oppgaver. Udir.

<https://www.udir.no/contentassets/5d0f4d947b244cfe90be8e6d475ba1b4/rammeplan-for-barnehagen---bokmal-pdf.pdf>

Kibsgaard, S. (2012). Solidaritet i pedagogisk arbeid. Glaser I. V., Moen, K. H.,

Mørreaunet, S. & Søbstad, F. (red.) *Barnehagens grunnsteiner* (133-145) Oslo: Universitetsforlaget.

Kibsgaard, S. & Sandseter, E. (2014). *Bevegelseslek i barnekulturen,*

tradisjoner og kulturelt mangfold Sandseter, E., Hagen, T & Moser, T. (red.) *Kroppslighet i barnehagen* (65-80) Oslo: Gyldendal.

Kunnskapsdepartementet. (2018). *Støttmateriell til rammeplan for barnehager. Barns trivsel*

– *voksnes ansvar*. Udir.

<https://www.udir.no/laring-og-trivsel/stottemateriell-til-rammeplanen/trivselsveileder/?depth=0>

Larsen, A. K. (2017). *En enklere metode* (2.utg). Fagbokforlaget.

Leseth, A.B & Tellmann, S. M. (2019). *Hvordan lese kvalitativ forskning?* (2. utg.)

Cappelen Damm Akademiske.

Lundhaug, T., & Neegaard, H. R. (2013). *Friluftsliv og uteliv i barnehagen*.

Cappelen Damm Akademisk.

Løkken, G. & Søbstad, F. (2020). *Observasjon og intervju i barnehagen*. (4.utg.)

Universitetsforlaget.

Neegaard, H. (2022). *Friluftslivspraksis i barnehagen*. Krempig, I. W. (Red.),

Barnehagens friluftsliv (s. 17-33). Cappelen Damm Akademisk.

Rognsaa, A. (2020). *Bacheloroppgaven skriveråd og regler for utformingen*.

Universitetsforlaget.

Sandseter, E. (2014). *Det opplevelses- og spenningssøkende barnet*. Sandseter, E.,

Hagen, T & Moser, T. (red.) *Kroppslighet i barnehagen* (53-62) Oslo: Gyldendal.

Storli, R. (2014). *Bevegelseslek i barnehagens uteområde*. Sandseter, E., Hagen, T

& Moser, T. (red.) *Kroppslighet i barnehagen* (335-351) Oslo: Gyldendal.

Sundsdal, E. & Øksnes, M. (2015). *Til forsvar for barns spontane lek*. *Nordisk tidsskrift*

for pedagogikk og kritikk. Vol. 1, pp.1-11.

Vingdal, I, M. & Hollekim, I. (2010). *Barn i naturen: utfordring – opplevelse –*

læring. Gyldendal.

8.0 Vedlegg

Vedlegg 1: Intervjuguide

Intervjuguide

Tema	Spørsmål	Oppfølgingsspørsmål
Introduksjonsspørsmål	Kan du fortelle litt om deg selv?	<ul style="list-style-type: none"> - Alder - Utdanning - Hvor lenge har du jobbet i barnehage? - Hvilken rolle har du i barnehagen? - Har du jobbet i andre barnehager tidligere?
	Kan du fortelle litt om barnehagen du jobber i?	<ul style="list-style-type: none"> - Antall barn og ansatte på avdelingen? - Aldersgruppe? - Hvordan er barnehagens uteområde? - Hvordan er nærmiljøet?
Utelek med voksen i fokus	Hvordan vil du beskrive din rolle i uteleken?	Kontrollør, leker, pratmaker
	Hvordan jobber du aktivt med å støtte barna i lek ute?	Stille åpne spørsmål, trøste, hjelpe, videreføre leken, sette i gang lek osv.
Barnas oppfatning av voksen i utelek	Hvordan tror du barna opplever deg i uteleken?	Positive/negative sider ved rollene man tar

Voksnes oppfatning av å være med i uteleken	Hvordan opplever du barna når du er med i leken?	Er det noe forskjeller fra at barna leker sammen, kontra hvis en voksen er med? Kom med eksempler
	Er det noen fordeler med å være aktivt med i leken?	På hvilken måte? Kom med eksempler
Når barn leker alene	Hva gjør du når du oppdager at et barn leker alene?	Er det greit? Forskjell på toleransevindu inne kontra ute? Vanskelig å oppdage? Sykle, disse osv.
Barnehagens utemiljø kontra nærmiljø/naturområde	Ser du noe forskjell på barnas lek når man er på barnehagens område kontra det å være på et naturområde?	Hvordan ser leken ut på barnehagens område? Hvordan ser leken ut når de er på et naturområde? Leker de forskjellige ting? (kroppslig lek, konstruksjonslek, rollelek osv.)
Frilek vs. voksenstyrte aktiviteter	Har dere mest frilek i utetiden eller mest voksen styrte aktiviteter?	Leker barna fritt, eller setter de voksne i gang leker for barna ute?
Pedagogisk opplegg i utetiden	Hvor ofte har du pedagogisk opplegg i utetiden?	Forming, samling, forskning/eksperiment, naturfag ol.
Øvrig ansvar som ped. leder på avdelingen	Føler du at det er nok voksne til å støtte opp under barns lek i utetiden?	Når på dagen er dere normalt sett utetiden i barnehagen?

I løpet av en uke:	Hvor ofte er dere på barnehagens uteområde?	
	Hvor ofte er dere i barnehagens nærområde?	
	Hvor pleier dere å gå på tur?	Er det til naturområder eller til ikke naturområder. (besøk på skoler, gå på asfalt, til byen osv.).
Ansatte i barnehagen	Det er mange voksne innom barnehagen, vikarer og andre ansatte. Har du noen forventninger til hvordan disse skal opptre i utetiden?	Er dette noe du snakker med personalet om?

Vedlegg 2: Informasjon skjema

Kan du tenke deg å være informant til vår Bacheloroppgaven i Barnehagelærerutdanning BNF 301 – Våren 2024?

Vi er to studenter som holder på å skrive bacheloroppgave innenfor barnehagelærerutdanningen. Vi vil bruke intervju som metode i vår oppgave, og ønsker å intervju deg.

Formålet:

Formålet med denne bacheloren er å kunne fordype oss i hvilke grad personalets rolle har for kvaliteten i barn sin utelek. Bacheloren tar utgangspunkt i fordypningen Barn, natur og friluftsliv som vi har hatt som valgfag det siste året.

Hva innebær dette for deg?

Hvis du ønsker å delta på intervju, innebærer det at du kan svare på spørsmål fysisk i barnehagen. Intervjuet inneholder spørsmål rundt utelek med de voksne i fokus og hvilken innvirkning de har på barns utelek.

Det er frivillig å delta:

Det er frivillig å delta i dette prosjektet. Du kan når som helst trekke tilbake samtykke uten å oppgi noen grunn. Hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg, vil det ikke ha noen negative konsekvenser for deg.

Personvern

Det kommer til å være to studenter til stede under intervjuet. Der en holder intervjuet og den andre transkriberer underveis. Du vil få tilsendt transkriberingen av intervjuet i etterkant og må godkjenne dette før vi kan bruke det i oppgaven. Navn og kontaktopplysninger vil erstattes med fiksjonelle navn. Deltakeren vil ikke kunne gjenkjennes i publikasjon.

Hvis du har noen spørsmål eller ønsker å vite noe mer, ta gjerne kontakt med oss på e-post. Vi er tilgjengelige for intervju mandag-onsdag i uke 15 og 16. Kom gjerne med tilbakemelding om du ønsker å delta på intervjuet og eventuelt hvilke dager som passer best for deg.

Med vennlig hilsen

Vedlegg 3: Samtykkeerklæring

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet *Bacheloroppgaven i barnehagelærerutdanning BNF 301*

Jeg samtykker til:

- Å delta i intervju
- At studentene kan bruke opplysninger om meg til prosjektet "
- At mine personopplysninger anonymiseres under prosjektet

.....

(Signert av prosjektdeltaker, sted og dato)